

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/69/2015
Identifikačné číslo spisu:	7613209820
Dátum vydania rozhodnutia:	15.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7613209820.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Lawyer Partners, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni č. 13, proti odporcovi R. T., bytom v Nelepkove, Hlavná č. 743, o zaplatenie 18,58 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4 Ro 228/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. novembra 2014 sp. zn. 6 Co 300/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 19. novembra 2013 č. k. 4 Ro 228/2013-17 uložil navrhovateľovi, aby zaplatil súdny poplatok za vytvorenie súdneho spisu (vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh, ktoré vytvoria súdny spis) vo výške 6,50 Eur v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom uviedol, že v tejto veci podal návrh na začatie konania už v roku 2006. Keď súdy v obdobných prípadoch odmietli v roku 2006 prijať jeho návrh podaný v elektronickej podobe, Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) označil ich postup za protiústavný a súdu, ktorý sa takého protiústavného postupu dopustil, uložil, aby o návrhu konal a vychádzal z toho, že právne účinky podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. V danom prípade to súd prvého stupňa nevzal na zreteľ a v roku 2013 ho vyzval na zaplatenie súdneho poplatku, i keď poplatková povinnosť vznikla navrhovateľovi v roku 2006 (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.) a v roku 2013 mu už nebolo možné vyrubiť súdny poplatok (§ 13 ods. 1 zákona

č. 71/1992 Zb.).

Krajský súd v Košiciach uznesením z 18. novembra 2014 sp. zn. 6 Co 300/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). Citoval položku 20a Sadzobníka a konštatoval, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanoveniami zákona č. 71/1992 Zb. Stotožnil sa s názorom prvostupňového súdu, že bolo na navrhovateľovi, aby preukázal, že návrh doručený súdu v roku 2013 je identický s návrhom podaným v roku 2006; navrhovateľ to ale nepreukázal. So zreteľom na uvedené nemohlo dôjsť k preklúzii v zmysle § 13 zákona č. 71/1991 Zb.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ dovolanie s tým, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). V danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol podaný už v roku 2006, kedy žiadne ustanovenie zákona č. 71/1992 Zb. neumožňovalo súdu vyrubiť poplatok za vytvorenie spisu. V roku 2013 nebol podaný žiadny nový (resp. ďalší) návrh na začatie konania, ale len rovnopis návrhu, ktorý podal už v roku 2006. K odňatiu jeho možnosti konať pred súdom došlo tým, že bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku, i keď pre to nebol zákonný podklad a došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. So zreteľom na to žiadal napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas navrhovateľ zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 7 Cdo 297/2014, 7 Cdo 549/2014, 7 Cdo 567/2014, 7 Cdo 569/2014, 7 Cdo 577/2014, 7 Cdo 579/2014, 3 Cdo 268/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľa podľa § 237 O.s.p. a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.